

moj stari gurnuo lopatu unutra započe oštvo cvrčanje stari se osmehnuo seo na stepenik ispred otvora i velikim ušima kao kakvim radarima tražio cvrčka pokazao je na suvarak tamo je unutra rekao sam nije mahnuo glavom moj brat nije i po kazao na džak za brašno nije mahnuo glavom tu je majko tu i pokazao na tek otpakovanu krišku kvasca oči mi zasuzile što je samo pojačalo blještanje peći

gryllus domesticus

žutosmede boje u mužjaka su pipci duži nego u ženke dužina na lega-lice iznosi osam do deset milimetara

kliznuo sam rukom nekoliko milimetara niže
niže nego prethodni put

dugačka prednja krilca kraća su od zadnjih naročito kod mužjaka ovaj glas je na čaroban način izmenio sve sada nas više nisu zanimali hleb peći već nešto drugo ne bih mogao reći da je to drugo bilo upravo zrikanje popca

desni pokrilac je odozdo ukošen

s truna

na njoj sto trideset sto četrdeset sitnih turpijastih zubaca kad se taj levi pokrilac tare o žilu koja ušiljena štriči nastaje glasni cvrčav glas

moguće da je bilo to ali možda i nešto drugo sa čime je samo

s truna

mođa povezati kada je moj stari izvukao lopatu ispod poslednjeg hleba svi smo još jednom gvirnuli u našu usilanu crkvu zatvorio sam teška gvozdenu vrata a posle nam je ostalo samo toliko snage da dohvativimo po jedan prazan džak za brašno prostremo ih pružimo se po njima usiljena peć hlebovi što su se lagano rumenili pesma cvrčka nije se moglo znati jesu li deo jave ili našeg sna još se i danas čudim da se nije dogodila nekakva nevolja u tom krajnje napetom trenutku kada smo ponovo otvorili vrata peći i otac jednom drugom lopatom s kracom drškom istrgnuo prvi hleb f mekom četkom prevukao preko njega tvrdog crvenog kora počela je da pucketka krcka platio sam se da će se čitav hleb rasprnuti sada je proradio čitav hor cvrčaka mojoj mladoj sestri se učinilo da popci iskaču iskre iz hleba zanosno pevajući poput oštrog bola ošinula nas je glad tek nam je sada doprlo do svesti da već danima nismo pojeli ni zalogaja da smo već danima osećali u ustima ukus prvog hleba otac je od sestre zatražio nož potom se ispeo iz rupe s vrućim hlebom ispod miške okrenuo ga i nožem prekrstio

O ISUSE GOST NAM BUDI
ŠTO NAM DADE BLAGOSLOVI

reče starmajka

A M E N

rekli smo svi i mašili se za hleb

slično kuhinjskoj bubašvabi s kojom se retko može naći zajedno u pekarama mlinovima i na sličnim mestima domaći popac traži najtoplji mogući kutak jedva da je štetan možda tek svojom neprekidnom pjesmom može da dosadi hrani se uglavnom brašnom vlažnim žitom hlebom skrobom i sličnim

nisam htio da je prekidam radova sam se što tako ushićeno tumači svoju lekciju sigurno već poodavno nije imala prilike da priča o svojoj deci ponovo sam spustio ruku tek malo niže nisam htio da je prekidam začuo se jednom i u našoj velikoj hladnoj crkvi kada smo s tornja svukli starog poluslepog lava stali smo nasred crkve i domišljali se šta da činimo s lavom kud da ga sakrijemo tada se od velikog raspšrača začulo zrikanje od koga se rasprsla ledena tišina crkve znam bacio sam kapu uvis gotovo oborivši uljanicu znam odnećemo ga k nama i zatvoriti u peć ura ura bacali su kape i ostali peć je tada već nekoliko godina bila hladna nismo je srušili ali od pekare je ponovo postao magazin samo što sada u njemu nismo čuvali ostatke trgovine mešovitom robom već pekare moj stari je prešao na uzgajanje rasnih pasa uskoro je gadno pau u postelju od reumatičnih bolesti pokupljenih u zatvoru potpuno se pogurio i već smo mislili da će skončati kad me je baka pozvala ustranu uzmi kofu rekla je počistila gomilu starudije sa otvora peći otvorila vratnice i zgrčeni prst uprla u peć zavirio sam unutra je bio mrkli mrak nisam shvatio što pokazuje uvuci se rekla je uđi u sredini povadi cigle iskopaj bar do pola metra dubine i napuni kofu kad završiš lupaj pa će otvoriti i u tom času zatvorila je vrata za mnom izgubio sam sposobnost orijentacije ni danas ne znam koliko sam vremena proveo u peći nikako mi nije uspevalo da pronadom izračunam središte u svakoj itački sam mislio tu je konačno i smesta sam udarao glavom o bočni zid razradio sam bezbroj načina ležeći na ledima gušći se izbrojao sam cigle ali nije išlo najzad sam opazio da su cigle ponegde još mlake potražio sam najtoplji tamo sam otvorio i ukopao se u ippee do pojasa dole je bilo još sasvim vrelo napunio sam njime kofu i stao da lupam u vrata napolju je takode bila noć baka nije mogla da zamisli što se dogodilo sa mnom pepeo smo presuli u jedan beo džak (nekoliko zrnaca sam metnuo u platnenu kesu koju sam nosio o pojasu) te smo požurili s njim do očeve postelje i pažljivo kako ga ne bismo probudili spustili džak na njegovu bedru pokrili ga u džaku pod jorganom jedan je cvrčak čitave noći pevao njegovih sto trideset sto četrdeset sitnih turpijastih zubaca progrizlo je zid između sna i jave a sledećeg dana otac je ponovo obarao po devet čunjeva u kuglani.

Iz romana: »ROVARHAZ«
Sa mađarskog prevela
Judita Šalgo

BRANKO BOŠNJAK

pitanja

G L A D

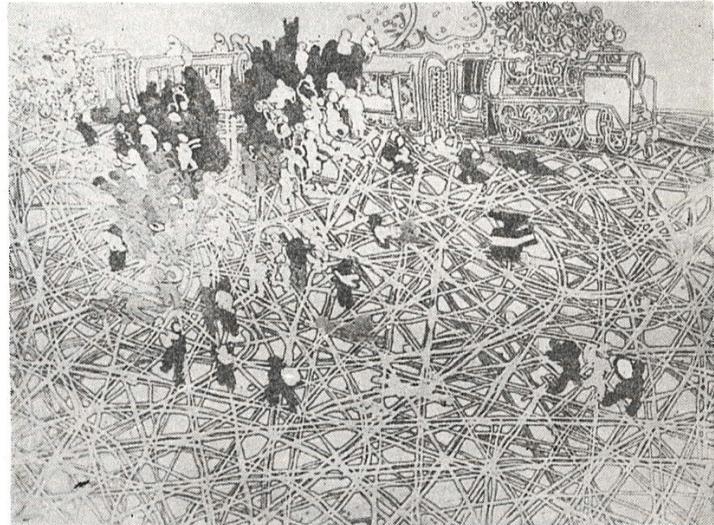
Radosno hodih gradovima radosno ljubih
U zagrljaju gledah pepeo
Tijelo izvježbanu u snažnoj samokontroli
Mrlje užitka i radoznalost
Oka da se ne nagleda:

Iako neprestano gubih
Zvijezde ponovno izricahu dobitak

Rasuto sve i muklo, razbijeno
Vlažnost tajnih ciklona
Nešto stalno na oprezu lovački budno
Nešto u što ne povjerovah

Neizreciva neka glad

Usta žene otvorena uvijek
Prvom poljupcu
Neutazivost
Gubitka
Dobitka
Mreža
Koju povremeno nježno dotičem

TAKO DAKLE PITANJE

Tako dakle pitanje jest da bez pitanja ostaje sve da se odgovori ne daju da pero piše samo da sve je ovdje kao i tamo da razdaljina razdor briše da tamna je noć i sestra piše izgubljenom (meni) bratu što nikada više vidjeti neće da sve je sve samo jedno i tama i dan i život štedro trošen i opet tamni kraj na prozoru: bol koga već smo preboljeli jer dovoljno nismo mogli lako živjeti potisnuti sve ali uništiti trag iz koga bi mogla noć poteći kontrolirati sve i očajanje uhvatiti čvrsto i biti manji od svog očajanja i očajan biti s ponosom i zatim sve baciti dodavola i opet ništa ne dovršiti evo ustaješ odlaziš na spavanje pušiš cigaretu odlaziš čitati neke ispisane stranice što opet je glupost koja nije izokrenuta u smisao niti razloga ima za sve niti smisla u svemu tome što bi se barem fragmentarno htjelo predstaviti kao cjelina dostojna predstavljanja aha baš tako i svakako drugačije sve dok traje list papira i još...